

Besvarelse

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Regeringen vil arbejde for, at de mange penge, samfundet bruger for at passe på naturen og miljøet, styres derhen, hvor de får størst effekt. Vi skal få mest mulig natur og miljøkvalitet for pengene, og derfor ønsker regeringen at oprette Institut for Miljøvurdering, der skal medvirke til, at miljømålene nås på den økonomisk mest effektive måde.

Det nye institut skal som sin væsentligste opgave undersøge, hvor effektive de mange miljøinitiativer egentlig er, og sørge for, at myndighederne og offentligheden får del i denne viden.

Der findes nogle få eksempler på vurdering af denne type, f.eks. har DMU og Danmarks Jordbrugsforskning i forbindelse med tilblivelsen af Vandmiljøplan II foretaget beregninger af omkostninger ved forskellige metoder til at begrænse udvaskningen af næringsstofferne fra landbrugsarealerne.

Det er den type beregninger, vi skal gennemføre som en selvfølge, inden der træffes beslutning om et nyt miljøpolitisk initiativ, for det er nemmere at finde eksempler på, hvor sådanne beregninger savnes. Ja, Vilhelmudvalget understreger faktisk til allersidst i sin rapport, at der bør foretages økonomiske konsekvensberegninger af de forskellige forslag, inden de eventuelt sættes i værk.

Miljøvurderinger er ikke kun vigtige, når initiativerne skal prioriteres. Miljøindsatsen skal også løbende kunne gøres til genstand for kritisk analyse i en samfundsøkonomisk sammenhæng.

Jeg vil godt understrege, at jeg er tilhænger af armslængdeprincippet, så der ikke opstår tvivl om rollefordelingen. Det er min opfattelse, at det kan være vanskeligt for forskningsmiljøer først at deltage i forberedelsen af miljøindsatsen og siden forholde sig tilstrækkelig kritisk til den.

KL 10.05

Institut for Miljøvurdering skal basere sine analyser på ekspertise og data, der findes spredt på et stort antal institutioner herhjemme og i udlandet. Og nogle af disse frembringer løbende store mængder af overvågningsdata, kortlægninger og anden type dokumentation, der beskriver udviklingen i natur- og miljøtilstanden. Og som nævnt arbejder andre med at vurdere virkningerne på miljøet og på økonomien af forskellige miljøpolitiske initiativer.

De relevante institutioner er placeret på universiteter, i sektorforskningsinstitutioner, i serviceinstitutter og hos myndigheder i ind- og udland, og de udgør tilsammen den meget brede vifte af videnskabelig kompetence og databanker, det vil være nødvendigt at udnytte for at kunne foretage de ønskede vurderinger på et videnskabeligt forsvarligt grundlag.

Det er hverken realistisk eller hensigtsmæssigt at etablere en institution, der dækker alle de nødvendige kompetencer og datamængder. Derfor foreslår regeringen, at Institut for Miljøvurdering oprettes som en mindre, men kompetent institution med mulighed for at indhente oplysninger og bistand fra relevante kilder i ind- og udland. Den miljøøkonomiske kompetence skal fortsat udbygges dér, hvor den allerede findes. Det vil faktisk være endnu vigtigere efter etableringen af Institut for Miljøvurdering end før.

Det årlige budget for Institut for Miljøvurdering foreslås fastsat til 10 mio. kr. svarende til rammerne for Det Økonomiske Råd. Institutet skal have et økonomisk grundlag for at trække på forskningsmæssig ekspertise på andre danske og udenlandske forskningsinstitutioner, men skal også i nødvendigt omfang kunne udføre egenforskning.

Miljøministeren vil ikke få instruktionsbeføjelse over for instituttets ledelse. Det er vigtigt af hensyn til instituttets uafhængighed af regeringen. Derfor vil instituttet heller ikke i modsætning til ministeriets sektorforskningsinstitutioner indgå i Miljøministeriets concern og dets personale og ledelsesmæssige strukturer. Institutets bestyrelse vil være garant for, at instituttet bærer sin uafhængighed, bevarer den.

Bestyrelsen vil også sikre den videnskabelige kvalitet i arbejdet. Af bestyrelsens syv medlemmer vil de tre blive udpeget efter indstilling fra forskningsrådene, og de øvrige skal repræsentere relevant erhvervs- og samfundsøkonomisk og institutionel indsigt og besidde faglig indsigt inden for instituttets arbejdsområde.

Jeg vil gerne her slå fast, at bestyrelsens uafhængighed ikke bestemmes af, om forskningsrådene indstiller et flertal eller et mindretal af medlemmerne. Alle bestyrelsens syv medlemmer skal være uafhængige af regeringen. Man kan sammenligne med f.eks. Naturrådet, hvis fire medlemmer alle er udpeget af den tidligere miljøminister, uden at rådets politiske uafhængighed af den grund er blevet anfægtet.